

עמ"ת 62358/11/21 - מדינת ישראל נגד תייסיר חסארמה

בית המשפט המחוזי בחיפה

עמ"ת 62358-11-21 מדינת ישראל נ' חסארמה (עציר)
תיק חיצוני: 813825/2021

בפני עוררים נגד משיבים	כבוד השופט ניצן סילמן	מדינת ישראל תייסיר חסארמה (עציר)
---------------------------------	-----------------------	-------------------------------------

החלטה

1. ערר על החלטת בית משפט השלום בעכו (כב' השופט הבכיר ג'מיל נאסר) מיום 25/11/21 בתיק מ"ת 54248-11-21.
2. בקליפת האגוז- כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת איומים; על פי המתואר בכתב האישום איים המשיב על המתלוננת, עת זו נכחה באירוע בו נרצח אחיו של המשיב.
3. סמוך לאחר שאח המשיב נורה, הודיעה המתלוננת למשיב דבר הירי, וזה איים כי אם יקרה משהו לאחיו, יהרוג את המתלוננת (דימא).
4. גם למחרת היום שוחח המשיב עם המתלוננת והאשים אותה כי 'מסרה' את אחיו, ועל כן יהרגה.
5. המתלוננת נעצרה בשלב ראשון בחשד למעורבות באירועי הירי; לאחר מכן שוחררה ונמצאת כיום במקלט, מפחד המשיב, לטענת המאשימה.
6. אליבא המאשימה, גם לאחר האיומים, וגם בעת עימות בתחנת המשטרה, דרש המשיב מהמתלוננת להודיע לו למי מסרה את מיקום אחיו.
7. בדיון בבית המשפט קמא נתבקשה הצגת חומר מודיעיני; בית המשפט קמא עיין בו, ולאחר ששמע חלופה החליט להעדיף חלופה זו על פני מעצר המשיב; זוהי ההחלטה ביסוד הערר.
8. שמעתי טענות הצדדים בערר; לאחר זאת הוצג גם בפני החומר המודיעיני וביקשתי תשובות והבהרות לכמה נקודות בנושא; הוסכם כי קצין המודיעין יתייצב וישפוך אור כנדרש; קצין המודיעין התייצב רק למחרת יום הדיון.
9. אין מחלוקת בדבר קיומה של תשתית ראייתית לכאורית ואף קיום עילת מעצר.

10. המאשימה טוענת המובן מאליו- מדובר באיום מוחשי וקונקרטי, המעלה חשש; המשיב טוען מאידך כי רף האישום נמוך, כי הדברים נאמרו בסערת רגשות, וכי מהלך מעל 10 ימים כלל לא טרחה המאשימה לעצור המשיב.
11. המקרה מעורר התלבטות. עבירות איום, ככלל, אינן מביאות למעצר מאחורי סורג ובריח, אלא במקרים נדירים; הטעם לכך כי לא אחת די בהרחקה על מנת להקחות האיום בוודאי בהשגחה ע"י אחרים; זאת ועוד- יש להביא בחשבון כי במקרה כאן הדברים נאמרו ממש לאחר אירוע הירי, או יום המחרת; כן יש להביא בחשבון ענישה צפויה, ושאלת מיקום המתלוננת (שאינו ידוע, לכאורה, למשיב).
12. חרף זאת, לאחר ששקלתי בדברים, סבור אני כי אין מנוס אלא לקבל הערר.
13. המקרה מביא לדנדון כלל פעמוני האזהרה; על פניו, לא רק בעת עידנא דריתחא, רואה המשיב את המתלוננת כאחראית ישירות או בעקיפין למות אחיו; גם מהלך העימות במשטרה הטיח המשיב במתלוננת כי עליה לחשוף את הגורמים עמם שיתפה פעולה ולמי מסרה את מיקום האח.
14. **החומר המודיעיני העלה כי רמת המסוכנות גבוהה, וכי האיום אינו ערטילאי אלא קונקרטי.**
15. במסגרת הדיון מעמד צד אחד- ניתנו הסברים הן בנוגע לחלוף הזמן בו לא נעצר המשיב (ויש לזכור כי בחלקו היתה המתלוננת עצורה), וכן לאמינות המידע. כן ניתנו הסברים למשמעות הותרת המשיב במעצר לעניין הקהייה, לעניין הסכסוך הקיים (לרבות אירועים ממש מהימים האחרונים); עוד אציין כי לאור הדברים שנמסרו מבחינה מודיעינית, גם מיקום החלופה אינו פשוט.
16. התחושה העולה ממקרא הדברים, כי מדובר באמירות שכוונה מאחוריהן; במצב דברים זה, יש לבחון מצב הסכסוך, **בחינה ממוקדת של מאפייני אישיות המשיב**, והעזרות בגורמי מקצוע.
17. אכן, ככלל, באישומים מסוג דא, רף הענישה אינו גבוה ויש להביא הדברים בחשבון (בש"פ 634/10 אפללו); עם זאת במקרה כאן, במיוחד נוכח החומר המודיעיני וההתנהגות גם בדל"ת אמות תחנת המשטרה, החשש אינו הישנות איום אלא התממשות איום; לפער בין מסוכנות ובין רף ענישה- אפנה לבש"פ 3275/21.
18. המקרה והמשיב מדיפים לעת זו ריח סכנה אמיתית; נורות אדומות בוהקות; יתכן כי הדם הרוחת הוא הסיבה לכך, אך לעת זו יש צורך באבחון והרגעה.
19. במצב דברים זה, אין אני יכול לקבל הגברת סיכון.
20. שירות המבחן יערוך תוך 30 ימים תסקיר בעניין המשיב אשר יבחן מצבו לעת זו, מצב הסכסוך וטיב הדברים מול המתלוננת (ככל שיעלה בידו), וכן יבחן הצורך בהוספת אמצעי בקרה אחר המשיב לשם הקהיית מסוכנותו.
21. התסקיר יוגש לבית המשפט קמא; לאחר קבלתו יקבע מועד דיון ובית המשפט קמא יפעל כחוכמתו.
22. כאמור, תחושת הסכנה העולה ממקרא הדברים היא שהניעה אותי להתערב. המשיב יישאר במעצר אפוא.

ניתנה היום, כ"ה כסלו תשפ"ב, 29 נובמבר 2021, בהעדר

הצדדים.